

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Yeḥezkel

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 597 [1836 oder 1837]

ומלאקזחי

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9132

תרגום אשכנזי

דעם שטיער איין איפה אלס
מע הלאפער, אויך בעזארגט
ער צו יעדעם ווידרער איין
איפה אונד איין הין עהל צו
יעדעם איפה. (כ) אים זיע
בינטען מאנאטע אס פינע
צעהנטען טאנע דעם מאנאטע
זים פעסטע (ח) וויכהיטענע
סטע זאלל ער אללע זיעכען
טאנע דיעזעלבען אפער
דארברענגען, זאוואהל דיא
זינד אלס אויך גאנצע אונד
מי הלאפער אונד דאו אהל.
מו (ח) זא שפריכט דער
הערר, דער עוויגע:
דאו טהאר דעם איננערן הא
פעס, דאו זך געגען אסטען
ווענדעט, זאלל אן דען זעכס
ווערקעטאנען געשלאססען
זיין, אינד נור אס רוהעטא
גע אונד אס נייאמאנדטאנע
זאלל עס געאפענעט ווערדען.
(כ) דאן קעמט דער פירשט
דען וועג דורך דיא האללע
דעם טהארעם פאן אויסען,
אינד בלייבט בייא דער פפא
כטע דעם טהארעם שטעהען,

יחזקאל מה מו

לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן
היו לאיפה: (כ) בשביעי בחמשה
עשר יום לחדש בחג יעשה
כאלה שבעת הימים בחטאת
בעלה וכמנחה וכשמן:

מו (ח) כה אמר אדני יהוה
שער החצר הפנימית
הפנה קדים יהיה סגור ששת
ימי המעשה וביום השבת יפתח
וביום החדש יפתח: (ג) ובא
הנשיא דרך אולם השער מחוץ
ועמד על מוזות השער ועשו
הכהנים את עולתו ואת שקמו
והשתחוו על מפתן השער
ויצא והשער לא יסגר עד
הערב: (ג) והשתחוו עם הארץ

פחח

אינדעם דיא פריעסטער זיין גאנץ אינד זיינע פריידענאפערדארברענגען, דאן ווירפט
ער זיך צור אנבעטונג אויף דער טהארשוועללע ניעדער, אונד געהעט הינויס; דאו
טהאר דארף ניכט געשפעררט ווערדען ביז אס אבענדע. (ג) דאו פאלק ווירפט זיך צור

ר ש י

לפר א ני יודע מה הוא שהרי אמר תור' ג' עשרונים וי"ל איפה קמח להוליח סלת עשרון
מן הסזה שהאיפה ג' סזין: איפה לפר. למדך שאס לא מלא סלת מנופה כל כך יבוא משל
עשרון! שאה: ואיפה לאיל. אף זו קמח להוליח ממנה ב' עשרונים סלת מנופה כל לרכה כמו שגינו
גמי ה' אס ב' עשרונות מג' סזין: הין לאיפה. לא ידעתי למה וי"ל לא שיקריב ההין כולו אלא שנתות
היו בה ויקריב שמן לפי הסלת כמשפט הזבח לפר כמשפטו ולאיל כמשפטו לפי שנתות של הין:
מו (י) שער החצר הפנימית הפונה קדים וגומר. שנו רבותינו במסכת מדות ב' פספסין
היו לו לשער ההיכל א' בדרוס וא' בלפון שזדרוס עליו מפורש בקבל' (לעיל מ"ד)
איס לא יבא בו והיה סגור: (ב) דרך אולם השער מחוץ. כמ"ס למעלה ואילמיו אל החצר
החלוכה דרך אולם השער של עזרה בלומר יבנס בדרך שער מזרחי שהוא משמש בניסה וילוח'
ונח לאותו הפסס: ועמד על מוזות השער. אותו שער הקטן הוא הפסס. ועמד על מוזות
השער שער השנימי הוא הפסס כדמ' מר איספר קרבנו של אדם קרב וחיו עומד על
גביו: את עולתו ואת שלמיו. עילת ראיי' ושלמי מניגה ומקרח זה מוסב על יו"ט כך מלחמי
פירוש' מדויקים: לא יסגר עד הערב. ולמה לא יסגר: (ג) והשתחו ע"ה. כל היום וגם

פֶּתַח הַשַּׁעַר הַהוּא בַשִּׁבְתוֹת
 וּבַחֲדָשִׁים לִפְנֵי יְהוָה: (ד) וְהָעֹלָה
 אֲשֶׁר יִקְרַב הַנָּשִׂיא לַיהוָה בְּיוֹם
 הַשַּׁבָּת שְׁשָׁה כִּבְשִׁים תְּמִימִם
 וְאֵיר תְּמִים: (ה) וּמִנְחָה אֵיפָה
 לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים מִנְחָה מִתַּת
 יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה: (ו) וּבְיוֹם
 הַחֲדָשׁ פֶּר בֶּן־בָּקָר תְּמִימִם
 וְשֵׁשֶׁת כִּבְשִׁים וְאֵיל תְּמִימִם יְהִיוּ:
 (ז) וְאֵיפָה לֶפֶר וְאֵיפָה לְאֵיל
 יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבְשִׁים כַּאֲשֶׁר
 תִּשְׁיֵג יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה:
 (ח) וּבְבוֹא הַנָּשִׂיא דֶרֶךְ אוֹלָם
 הַשַּׁעַר יָבוֹא וּבְדַרְכּוֹ יֵצֵא:

אנבעטינג אס איינגאנגע דיע= זעם טהארעס, אן רוהעטאג גען, אונד אז נייאמאנדען פֿאר דעם עוויגען ניעדער. דאז דאז גאנצאפפֿער, דאז דער פֿירשט דעם עוויגען אס רוהעטאגע זאלל דארברייגען לאססען, בעשטעהעט אין זעכס לעמ מערן אהנע פֿעהל, אונד אין איינעם ווידער אהנע פֿעהל. (ד) דאן איין איפה אלס מעהל אפפֿער צום ווידער, צו דען לעממערן איין מעהל אפפֿער, נאך זיינען פֿערמעגענסאומ= שטענדען, אונד איין הין אהל צום איפה. (ו) אס נייאמאנד טאגע איין יונגעס רינד אהנע פֿעהל, זעכס לעממער אונד איינען ווידער, דיא אללע אהנע פֿעהל זיין מיססען. (ז) אויך זאלל ער אויס איינעם איפה צו יעדעם שטיער אונד אויס איינעם איפה צו יעדעם

ובבוא

ווידער איין מעהל אפפֿער מאכען, צו דען לעממערן אכער, זא וויא איהם זיין פֿערמעגען ערלויבט, דאן צו יעדעם איפה איין הין אהל. (ח) ווען דער פֿירשט קאממען ווילל, זאלל ער דען וועג דורך דיא טהארהאללע געהען, אונד אויף דעמועלבען וועגע זאלל ער וויע=

ר ש י

כל הבא ולערב יסגורו: (ד) ביום השבת ששה כנשים. לא ידעתי למה שהרי אמר' תורה ב' כנשים (כמדבר כ"ח) וביום השבת משמע בשבת בראשית ומשמע יו"ט ואומר אני שנת זו אינה שנת בראשית אלא י"ט שטען ז' כנשים וב' אילים ונא' ולימדך שאין מעכנין זא"ז ואס לא חמלא ז' יבוא ו' ואס לא חמלא ב' אילים יבוא א' כמו שדרכו חכמים לענין ראש חודש: (ה) מתת ידו. לימד שאין המנחות מעבבות זא"ז: (ו) וביום המדש פר בן בקר תמימים. מקרא זה דרשו רבותינו במנחות פר מה למדנו לפי שני' בתורה (שס) ובראשי חדשיכם פרים בני בקר שני' מניין שאס לא מלא ב' יבוא א' לכך נאמר פר. ושס כנשים מה למדנו לפ"ש ז' מנין שאס לא מלא ז' יבוא ו' לכך נאמר ושס כנשים ומנין אפילו א' ח"ל ולכנשים נאשר חשיג ידו. מלאתי: (ח) ובבוא הנשיא. ביום המדש ובשנת בראשית שאין ישראל מלווים על הראי' והוא נא להשתחוות: דרך אולם השער יבוא ובדרכו יא. באותו סע' עלמו יא ואינו מלווה לעשות העזרה קפנדריא אבל במועדים שנאמר בהם (דברים ע"ז) יראה כל זכורך זקיק הוא לעשות קפנדריא באשר העם היינו דכתיב בתוכם בבואם יבוא ובלאתם יא:

ובבוא

(ט) וּבָבוֹא עִם־הָאָרֶץ לְפָנַי יְהוָה
 בְּמוֹעֲדִים הִבָּא דֶּרֶךְ שַׁעַר צְפוֹן
 לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֶגֶב
 וְהִבָּא דֶּרֶךְ־שַׁעַר נֶגֶב יֵצֵא דֶּרֶךְ־
 שַׁעַר צְפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ־
 הַשַּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בוֹ כִּי נִכְחוּ
 יֵצְאוּ: (י) וְהַנְּשִׂיא בְּתוֹכְכֶם בָּבוֹאִם
 יָבוֹאוּ וּבִצְאתְכֶם יֵצְאוּ: (יא) וּבַחֲגִים
 וּבְמוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אִיפָה
 לִפְרֹ וְאִיפָה לְאִיל וּלְכַבְּשִׁים
 מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינּוּ לְאִיפָה:
 (יב) וְכִי־יַעֲשֶׂה הַנְּשִׂיא נְדָבָה
 עוֹלָה אוֹ־שְׁלָמִים נְדָבָה לַיהוָה
 וּפְתַח־לוֹ אֶת־הַשַּׁעַר הַפְּנֵה־קִדִּים
 וַעֲשֵׂה אֶת־עֲלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמוֹ

וויעדער וועגנעהען. (ט) אונד
 ווען דאז לאנד פאלק אן פעסט
 טאגען פאר דען עוויגען
 קעמט, זאלל יענער דער צור
 אנבעטונג דורך דאז נארדליך
 כע טהאר קעמט, דען וועג
 דורך דאז זידליכע וויעדער היי.
 נויס געהען, עבען זאיענער,
 דער דורך דאז זידליכע טהאר
 קעמט, זאלל וויעדער היי
 נויס געהען דורך דאז נארדליך
 כע; ער זאלל ניכט דורך עבען
 דאסועלבע טהאר צוריקקעהן
 דען, דורך וועלכעס ער היי
 ניינגעקאממען איזט, זאנדערן
 דורך דאז געגענאיבערליעגענע
 דע הינויסגעהען. (י) דער
 פירשט, דער אונטער איה
 נען איזט, זאלל הינוינגעהען
 ווען זיא הינוינגעהען, אונד
 הינויסגעהען ווען זיא הינויס
 געהען. (יא) אן פעסט אונד
 פייערטאגען זאלל דאז מעהל
 אפפער זיין, איין איפה צו יע
 דעם שטיערע אונד איין איפה

צו יערעם ווידדער, צו דען לעמטערן אבער, נאך זיינען פערמעגענעם - אומשטענדען,
 אונד צו יעדעם איפה איזט איין היי אהל. (יב) ווען דער פירשט דעם עוויגען איין גאנץ אדער
 פריידענאפער אלס פרייאוויליגעס אפ פער כרינגען ווילל, זאלל מאן איהם
 אפפנען דאז טהאר, דאז געגען מארגען ליענט, אונד מיט זיינעם גאנץ אדער פריידענע
 אפפער

ר ש י

(ט) ובוא ע"ה וגו' דרך שער לפון וגו' כי נכחו ילאו. מזה עליהם שיתראו בתוך העזרה יפה יפה:
 (י) והנשיא. גם הוא כשנכנס לעזרה לבא בפשט ההיכל הדרומי להשתחוות גם הוא מזה
 עליו לעשות העזרה קפודריא ויבא דרך שער לפון וילא דרך שער נגב עם שאר עם הארץ
 ויכנס וילא נכחו דרך שער האחד וזהו בתוכם בנואם יבוא ונלאתם ילאו כלם הנשיא עם
 שאר העם ולא יבא דרך שער המזרחי כדרך שהוא בא ביום החדש וביום שבת בראשית שהשער
 המזרחי אין נכחו שער במערב: (יב) וכי יעשה הנשיא נדבה. בשנת ימי המעשה: ופתח לו
 את השער וגו'. לא ליכנס בו להיכל אלא עומד שם והכהנים יעשו את עולתו ואת שלמו
 והשתחוה וילא שנאמר כאשר עשה ביום השבת ומה אמור ביום השבת (כאן) ועמד על מזוזת
 השער

ב א ו ר

מו (ט) הבא וגו', הנכון שהטעם בעבור רבוי העם למנוע הכלכל והערונו ושלא ייקרו זה את זה.

כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בַיּוֹם הַשַּׁבָּת וַיֵּצֵא
 וּסְגַר אֶת־הַשַּׁעַר אַחֲרַי צִאתוֹ:
 (יג) וְכַבֵּשׁ בֶּן־שָׁנָתוֹ תָּמִים תַּעֲשֶׂה
 עוֹלָה לַיּוֹם לַיהוָה בִּבְקָר בִּבְקָר
 תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: (יד) וּמִנְחַה תַּעֲשֶׂה
 עֲלָיו בִּבְקָר בִּבְקָר שְׁשִׁית הָאִיפָה
 וְשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית הַהֵינִן לָרֶם אֶת־
 הַסֶּלֶת מִנְחַה לַיהוָה חֲקוֹת עוֹלָם
 תָּמִיד: (טו) וַעֲשׂוּ אֶת־הַכֶּבֶשׂ
 וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַשֶּׁמֶן בִּבְקָר
 בִּבְקָר עוֹלֹת תָּמִיד: (טז) כֹּה־
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כִּי־יִתֵּן הַנְּשִׂיאַ
 מִתְּנָה לְאִישׁ מִבְּנָיו נִחְלָתוֹ הִיא
 לְבָנָיו תִּהְיֶה אַחֲוֹתָם הִיא
 בְּנִחְלָה: (יז) וְכִי־יִתֵּן מִתְּנָה
 מִנְחָלָתוֹ לְאַחַד מֵעֲבָדָיו וְהִיתָה
 לוֹ עַד־שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשַׁבַּת

אֶפְפֶּר פֶּעֶר־פֶּאֶהֶרֶט מֵאֵן וּוּיֵא
 מֵאֵן דְּאָמִיט אֵם רוֹהֶעֶטֶמֶאנֶע
 פֶּעֶר־פֶּאֶהֶרֶט, דָּאָן גֶּהֶעֶט עַר
 הַיְנֻיִם, אֹנֶד מֵאֵן שְׁפֶעֶרֶט
 דָּאָן טַהָאָר נֶאָךְ זַיִנֶעם וּוּעַג־
 גֶּהֶעַן. (יג) אִיִן אִינִי־אֶהֱרִי
 גַעַם לֶאֱם אֶהֱנֶע פֶּעֶהֶל, וְאֶלְלֶסֶט
 דּוּא טַעגְלִיךְ דַּעַם ע וּוּגַעַן אֶלֶם
 גֶּאנְצ־אֶפְפֶּר דְּאָרְבֵּרִינְגַעַן,
 נַעַה־מְלִיךְ יַעֲדַעַן מֶאָרְגַעַן
 זְאֶלְלֶסֶט דּוּא עַס דְּאָרְבֵּרִינְגַעַן.
 (יד) דָּאָן זְאֶלְלֶסֶט דּוּא יַעֲדַעַן
 מֶאָרְגַעַן אִיִן מַעַה־לֶּאֶפְפֶּר בַּע־
 רִיִּטְעַן, אִוּיִם דַּעַם זַעֶסֶטֶטַעַל
 אִוּינֶעם אִיפָה, אֹנֶד מִיט אִוּיִ
 גַעַם דְּרִיט־טַהִיִּל הֵינִן אֶהֶל, אֹוּם
 דָּאָן מַעַה־ל דְּאָמִיט צוֹ בַּע־יִיִב־
 טַעַן; עַם אִוּיִט אִיִן מַעַה־ל.
 אֶפְפֶּר דַּעַם עוּוּיֶגַעַן צוֹ עַה־רַעַן,
 אֶלֶם אִיִן עוּוּיֶגַעַם אִימְמַעַר־
 וּוַעַה־רַעַנְדַּעַם גַּעוּעֶטֶץ (טו) דָּאָן
 לֶאֱם, דָּאָן מַעַה־לֶּאֶפְפֶּר אֹוּנֶד
 דָּאָן אֶהֶל, בְּרִינְגַעַט אִיְהֶר יַע־
 דַּעַן מֶאָרְגַעַן אֶלֶם אִיִן אִיב־
 מַעַרוּוַעַה־רַעַנְדַּעַם גֶּאנְצ־אֶפְפֶּר
 פֶּעֶר. (טז) זָאָ שְׁפֶרִיבֶט
 דַּעַר הַעֶרֶר, דַּעַר עוּוּיֶגַעַ: וּוּעַן
 דַּעַר פִּירֶשֶׁט יַעֲמַאנְדַּעַן פֶּאָן

זַיִנֶען זְאֶהֱנֶען אִיִן גַּעֲשַׁעַנְק מַאֲבֶט, דָּאָ עַם אִוּיִם אֶלֶם עַרְבַּע צוּגַעֲטַהִילֶט וּוּאָר־
 דַּעַן, זְאֶלְל עַם אִוּיךְ זַיִנֶען קִינְדַּעַרֶן בְּלִיבְעַן, עַם אִוּיִט אִיְהֶר אִיִּגַעַנְטַהוּם דּוֹרֶךְ
 דָּאָן עַרְבֶרֶעֶבֶט. (יז) מַאֲבֶט עַר אֶבְעַר פֶּאָן זַיִנֶעם אָנְטַהִיִּלַע אִוּינֶעם זַיִנֶער דַּע־
 גַּעַר אִוּיִן גַּעֲשַׁעַנְק, זָאָ בְּלִיבֶט עַם אִוּיִם בִּזוֹ צוּם פֶּרִיִּהִיט־סִיֶּאֶה־רַעַ, דָּאָן פֶּאֶלְלֶט
 עַם

יעשו קרי. לנשיא

ר ש י

הַשַּׁעַר וַעֲשׂוּ הַכֶּהֱנִים אֶת עוֹלָתוֹ וְגוֹמַר: אַחֲרַי לֹא־תוֹ. וְאִינִן אִוּיִם כֹּה־ן וְהַשַּׁעַר לֹא יִסְגַר עַד
 הַעֲרַב כַּמֶּשֶׁ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשְּׁנַת הוּא אֹוּמַר וְהַשְּׁמֹו ע"ה פֶּתַח הַשַּׁעַר הַהוּא לְפִיכְךְ מִנִּיחוֹ
 פֶּתוּחַ אֲבָל כַּחֲלוֹ אִין דְּרַכְס לְבֹא לְהַשְׁמֹו שְׁכ"א עוֹסֶק בְּמַלְאֲמָתוֹ לְפִיכְךְ וְסִגַר אֶת הַשַּׁעַר אַחֲרַי
 לִצְחוֹ: (יג) וְכַבֵּשׁ בֶּן שְׁנָתוֹ. עוֹלֹת הַתָּמִיד: (יד) שְׁשִׁית הָאִיפָה. יְרוּשָׁלַיִם הִיא חוֹמַשׁ שֶׁל
 מִדְּבָרִית וְהֵן ב' עֶשְׂרוֹנִים הֵא' לְמִנְחַת הַתָּמִיד וְה' לְחִבְתִּין וְאָף עַל פִּי שְׁחִבְתִּין קְרִיבִין לְחִלְאִין
 מִנִּיחַ הוּא בְּבִקְר עֶשְׂרֹון שֶׁלֶם וְחוֹבָהוּ כְּמוֹ שְׁנִינֵי בְּמִנְחוֹת: לְרוּם אֶת הַסֶּלֶת. אִילְפְּרִי־סִיר
 בְּלַעֲז' ל"א ח' מְלִלִיר בְּלַעֲז'. לְרוּם אֶת הַסֶּלֶת. לְכַתֵּת וּלְבָלוֹל בּוֹ אֶת הַסֶּלֶת לְשׁוֹן רְסִיס כְּמוֹ
 (עֲמוֹס ו) וְהִנֵּה הַבַּיִת הַגָּדוֹל רְסִיסִי' וְלִשְׁוֹן מִשְׁנֵה אִס הִיא עֵנָה אִוּ מְרוּסֶס: (יז) שְׁנַת הַדְּרוֹר.
 שְׁנַת הַיּוֹבֵל: וְשַׁבַּת. כְּמוֹ וְשַׁבַּת: אֶךְ נִחְלָתוֹ בְּמוֹ לְהַס תְּהִיָּה. כְּמוֹ אֶךְ לְבָנָיו תְּהִיָּה נִחְלָתוֹ וְלֹא

עם וויעדער דעם פֿירשטען צו.
 ריק, נור ביא זיינען קינדערן
 בלויבט עם אלס ערבאייגענ-
 טהום. (יח) דער פֿירשט זאלל
 דעם פֿאלקע פֿאן זיינעם אנט-
 טהיילע ניכטס ענטציעהען,
 וואָדורך ער זיא אים איהר איי-
 גענטהום כרינגט, נור זיין איי-
 גענטהום קאן ער אויף זיינע
 קינדער פֿערערבען, דאמיט
 ניעמאנד אויס מיינעם פֿאלקע
 פֿאן זיינעם בעזיטצע פֿער-
 טריעבען ווערדע. (יט) הי-
 רויף פֿיהרטע ער מיך דורך
 דען אינגאנג, וועלכער אן דער
 זייטע דעם טהארעס וואָר,
 ביא דען הייליגען צעללען
 דער פֿריעסטער, דיא געגען
 נאָרדען לאַגען, אינד זיעהע!
 דא וואָר איין פֿלאַטץ אויף דער
 זייטע געגען וועסטען. (כ) דאָן
 שפראַך ער צו מיר: דיעס איזט
 דער אָרט, וואָ דיא פֿריעסטער
 דאָן שולד אונד זינדאָפֿפֿער
 קאָצען, אונד דאָן מעהלאַ-
 פֿפֿער באַקען, אום עם ניכט
 כרינגען צו מיססען אין דען
 אייסערן האַף, דאָן פֿאלק דאָ-
 דורך צו הייליגען. (כא) הער-
 נאָך כראַכטע ער מיך אין דען

לנשיא אך נחלתו בניו להם
 תהיה: (יח) ולא יקח הנשיא
 מנחלת העם להונתם מאחותם
 מאחותו ינחל את בניו למען
 אשר לא יפצו עמי איש
 מאחותו: (יט) ויביאני במבוא
 אשר על-כתף השער אל-
 הלשכות הקדש אל-הכהנים
 הפנות צפונה והנה שם מקום
 ברכתם ימה: (כ) ויאמר אלי
 זה המקום אשר יבשלו שם
 הכהנים את האשם ואת-
 החטאת אשר יאפו את-המנחה
 לבלי תי הוציא אל-החצר
 החיצונה לקדש את-העם:
 (כא) ויוציאני אל-החצר החיצונה
 ויעברני אל-ארבעת מקצועי
 החצר והנה חצר במקצע

בירכתים קרי החצר
 דען פֿיער עקען דעם האַפֿעס, אונד זיע-
 הע

ר ש י

מתן ללמיתות לאחר: (יט) ויביאני במבוא. דרך האמה שזוית בי' החליפות שוכנסין בו
 לאויר עשרים שנין הלשכות שנלפון לבין תאי ההיכל: אשר על כתף השער. שער הכפוני כתף
 השער אשר מן השער למערב: הסונות לפונה. שיש להם פתחים לכד חצר המיטונה ללפון
 ופתחים היו להם לאויר השערים: בירכתים ימה. נסוף הלשכות למערב: (כ) לבלתי הוליא.
 כמו להוליא שקדשי קדשים נפסלין ביוולא: לקדש את העם. ת"י לאתערבא עם עמא:
 (כא) מקצוע. אנגלא"ש בלע"ז.

ב א ו ר

(יח) ולא יקח, ראה מה שאמרתי בפרכה הקודמת פסוק ח'.

קטרות

מלרות

הַחֲצֵר הַחֲצֵר בְּמִקְצֵעַ הַחֲצֵר:
 (כג) בְּאַרְבַּעַת מִקְצַעַת הַחֲצֵר
 חֲצֵרוֹת קְטָרוֹת אַרְבַּעִים אַרְבֵּי
 וּשְׁלֹשִׁים רֶחֶב מִדָּה אַחַת
 לְאַרְבַּעַתָּם מִהַקְצָעוֹת: (כג) וְטוֹר
 סָבִיב בָּהֶם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּם
 וּמִבְּשָׁלוֹת עֲשׂוֹי מִתַּחַת הַטִּירוֹת
 סָבִיב: (כד) וַיֹּאמֶר אֵלַי אֱלֹהִים
 בֵּית הַמְּבֹשָׁלִים אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ
 שָׁם מִשְׁרָתִי הַבַּיִת אֶת־זִבְחֵהֶם:

הע, דא וואר אין יעדעם עקע
 איין (בעזאנדערער) האף.
 (כג) אין דען פֿיער עקען דעם
 האַפֿעס, ווארען (פֿיער) אונבע.
 דעקטע ריימע, פֿאן וועלכען
 יעדער פֿיערציג לענגענמאס
 אונד דרייסיג נאך דער בריי.
 טע האטטע, אַללע פֿיער אין
 דען עקען האטטען גלייכעס
 מאס. (כג) אים זיא הערום,
 וואר איינע איינפֿאַססונג, דיא
 אַללע פֿיערע אומנאב; אונטר
 דען איינפֿאַססונגען ווארען
 רינגס אומהער קיבען אַנגע.
 בראַכט. (כד) ער שפראך צו
 מיר: דיעס זינד דיא קיבען,
 וואַ דיא טעמפעלרוענער דיא
 שלאַכטאָפֿער דעם פֿאַלקעם
 קאַבען זאָללען.

מוז (ה) וַיֵּשְׁבֵנִי אֶל־פֶּתַח הַבַּיִת
 וְהִנֵּה־מַיִם יֹצְאִים מִתַּחַת
 מִפֶּתַח הַבַּיִת קִדְיָמָה כִּי־פָנֵי הַבַּיִת
 קִדְיָיִם וְהַמַּיִם יֵרְדִים מִתַּחַת מִכְתָּף
 הַבַּיִת הַיְמָנִית מִנֶּגֶב לַמִּזְבֵּחַ:

מוז (ה) נון פֿיהרטע ער מיך
 צוריק צו דעם איינ-
 גאַנגע דעם טעמפעלס, אונד
 זעהע! דאָ קוואַלל וואַססער
 הערפֿאַר אונטער דער שוועל-
 לע דעם טעמפעלס געגען
 אַסטען (דען דיא פֿאַרדערזייטע דעם
 טעמפעלס וואר געגען אַסטען;) אונד
 דאָ וואַס-
 סער פֿלאַס אַב פֿאָן דער רעכטען זייטע
 דעם טעמפעלס זידליך פֿאַם אַלטאַרע.
 (ג) היע-
 רויף

נקוד עליו
 אַסטען (דען דיא פֿאַרדערזייטע דעם
 טעמפעלס וואר געגען אַסטען;) אונד
 דאָ וואַס-
 סער פֿלאַס אַב פֿאָן דער רעכטען זייטע
 דעם טעמפעלס זידליך פֿאַם אַלטאַרע.
 (ג) היע-
 רויף

ר ש י

(כ-) חלרות קטורות. שנינו במסכת אבות אין קטורות אלא שאינן מקורות ושם מפרש
 מה היו משמשות: מהוקלעות. בזוית מקלעות החל: (כג) וטור סביב בהם. שור' נדבך
 פומת אבנים בולט מן החומה סמוך לארץ וכו' גקנים מקום שפחת קדרות ומתחת הטור חלל
 להסיק בו אור מתחתיו והקדירות מלמעלה: ומנשלות עשוי. הוא החלל מתחת שפחת הקדירות:
 (כד) את זבח העם. שזה ושוק של שלמים שאינן נפסלים בלאתם חן לעזרת ישראל כמו החטאת
 והאשם:

מוז (א) וישיבני. לתוך החלר הפנימית: אל פתח הבית. והמים יורדין מתחת הכתף הבית
 הימנית וזבעין מתחת המפתן שהוא באמצע המזבח ומלדדין באלכסון ללד הימין
 ויולאים מעזרה בדרום המזבח ויולאין חן לעיר. במסכת יומא שנינו אמר רבי פתח משום
 רב הונא לפוראח מעיין היולא מנית קדשי הקדשים בתחילה דומה לקרני סלעים כיון שהגיע
 לפתח ההיכל נעשה כחוט של שתי כיון שהגיע לפתח האולם נעשה כחוט של ערב כיון שהגיע

ב א ו ר

(כב) קטרוח, כאמרס אין קטורות אלא שאינן מקורות, וכן בארמית ביתא קטירא (הווי צהנע
 חֶבְרַסְךָ) (כן וזאב נח"ש שרש קטר). (כג) ומבשלות, ת"י ואמר לנשלא עבד.
 מסכים